24/11/2023

Χρέος ιερόν, ανάμνησις δικαίου

/ Γνώμες

Τῷ πνευματικῷ μου τέκνῳ Π. Θωμᾷ Ἀνδρέου
Μετὰ πατρικῆς ἀγάπης καὶ πατρικῶν εὐχῶν
† Χρυσόστομος

Γράφει ο Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου π. Θωμάς Ανδρέου

Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Ιωαννίνων

Κάθε χρόνο αυτήν την ημέρα, ο νους μου γυρνά στα περασμένα. Βρίσκομαι ξανά μπροστά σε μια στιγμή που κράτησα καλά φυλαγμένη στην καρδιά μου. Μια σκηνή που συνέβη σαν σήμερα, στις 24 Νοεμβρίου του 2002, όταν ο Επίσκοπος Κερνίτσης Λεόντιος (Μαρκόπουλος) , εγκατέλειπε τα επίγεια για να εισέλθει στα επουράνια, στην ποθητή πατρίδα την οποία και από παιδί αναζητούσε!

Στα χρόνια που πέρασαν, ο **Επίσκοπος Λεόντιος** παρέμεινε και θα παραμείνει ζωντανός στην μνήμη όλων όσων τον γνώρισαν και τον έζησαν ως παράδειγμα πίστεως και υπομονής. Είχα αυτήν την ξέχωρη ευλογία και τιμή, να συγκαταλέγομαι μέσα σε αυτούς και μάλιστα να δεχθώ την ευεργεσία της Ιεροσύνης από τα χέρια του ευεργέτου μου. Αναδιφώντας στα κείμενα που έχω γράψει στα χρόνια αυτά για το πρόσωπο του Λεοντίου, διαπίστωσα πως αποτελούν ένα ξεχωριστό μνημόσυνο το καθένα χωριστά, για κάθε χρόνο που περνά από την ημέρα της εκδημίας του. Πάντα, ο νους μου φέρνει αυτή την μέρα δύο παράλληλες σκηνές.

Η μία θέλει τον Λεόντιο, ζωντανό μέσα σε ένα δικαστήριο να χειρονομεί, να φωνάζει για την αθωότητα του να προσδοκά την δικαίωση των ανθρώπων που ο ίδιος δεν κατέφερε να δει ποτέ, να σηκώνει τα μάτια ψηλά και να ζητά να ακούσει την φωνή του Ουρανού! Αυτή, η πρώτη σκηνή τελειώνει με την φωνή του στο άκουσμα της διακοπής της περίφημης δίκης: ‘’ όταν το δικαστήριο σας συνεδριάσει ξανά, εγώ θα είμαι νεκρός…’’
Η δεύτερη, παράλληλη με την πρώτη σκηνή, θέλει τον Λεόντιο πλέον νεκρό, εκείνη την Κυριακή της 24ης Νοεμβρίου μέσα στο επινοικιασμένο διαμέρισμα της οδού Ρόδου, στα Κ. Πατήσια μέσα στο δωμάτιο που άφησε την τελευταία του αναπνοή με ένα δάκρυ που δεν θα ξεχάσω ποτέ, να κυλά στις παρειές του! Το δάκρυ του, ήταν το τελευταίο που είδαμε όσοι εκείνη την ώρα ήμασταν κοντά του! Εκείνη την στιγμή, ο συκοφαντημένος από τους ανθρώπους Λεόντιος, δικαιωνόταν!

Η ανθρώπινη μονόπλευρη δικαίωση ήρθε, ένα χρόνο μετά, ‘’ίνα πληρωθή το ρηθέν’’ πως , όταν το δικαστήριο σας συνεδριάσει ξανά, εγώ θα είμαι νεκρός… Πράγματι, δεν έζησε να δει την δικαίωση από την ανθρώπινη δικαιοσύνη. Η δικαστική απόφαση της δικαίωσης του, δεν δημοσιεύτηκε ποτέ στον ημερήσιο Τύπο που τόσα χρόνια τον διέσυρε σε γνωστούς και αγνώστους!

Ένα μοναχά φυλλάδιο θα μαρτυρά την αθωότητα του! Διαμοιράσθηκε την ημέρα

του ετησίου μνημοσύνου του, που τελέστηκε στο μοναστήρι όπου αναπαύεται ο γέροντας, στην Ιερά Μονή Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Αλιάρτου, από τον τότε Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας και σήμερα Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο. Μέσα σε αυτό στην μια όψη γράφει: ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ και παρουσιάζει το έγγραφο του κατηγορητηρίου με τις 6 κατηγορίες από τις οποίες και ποτέ δεν απαλλάχθηκε! Από την απέναντι πλευρά έχει τρεις γραμμές: ΚΟΣΜΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ , Απόφασις 30/10/2003: «ΠΑΜΨΗΦΕΙ ΑΘΩΟΣ» Αιωνία του η μνήμη…